þess sem eg þarf, og þaredt það nú ekki er svo fátt sem eg nú ágirnist — sumt af því að eg þarf þess, og sumt af því mig lángar til að eiga það — þá muntu nú sjá lánga romsu. Fyrst er nú það að eg á enga sterka og staðgóda hversdagsvuntu, ergo þarf eg hennar; í hana fara nú þrjár álnir. Svo lángar mig ógn til að eiga fallega dæmalaust fallega svuntu til að brúka með klæðisfötunum minum — því í sumar gaf hún systir mín mér í klæðisföt sem eg er búinn að saum a og ætlaði að brúka þau í suður ferðina hefði hún orðið — með þeirri sem hún Soffía sendi mér í fyrra haust ef eg fengi nú þessa þá lángaði mig til að það væri í henni klárt tau (það er nú ekki dýrt) og svo bönd til hennar; þettað er nú hálfvegis ó þarfi. Í fyrra sumar gafst þú mér fallegan hálsklút en henni þuríði systir þókti hann fallegur svo eg gaf henni hann, nú á eg eingan fallegan svo að þú sérðað eg nú þarf klút Addni minn góði. Svo þarf eg nú fjórar álnir af einhvernvegin silki böndum. (Já eg skrifa nú henni Fiu minni það) Enn nú ætla eg að segja þér frá einu: eg á nú engan annan kjól heldur en þann sem þú gafst mér í í hitteðfyrra vor, og nú þyrfti eg ef ríkidæmið leyfði og ef þér litist á það að fá mér í annan til úr einhverju ódýru og þokkalegu sirtsi sem er egta; þú ræður því annars Addni minn og ef eg ekki á nóg fyrir því þá láttu það mæta afgángi. Sérðu nú hvað eg get fundið uyyni að mig vanti; en það er satt sem eg segji þér. eg glegmdi að mig vantar fallegan borða um skúffót.

Mikið lángar mig til að fara suður med Gram, er það nú annars ekki von til? eg mátti það en eg vildi það ekki þegar hún systir mín ekki fór líka, svo þókti mér svo ljótt að eg sem ekkert erindi hafði, skyldi vera að því flakki þegar svona hart er í ári og svo að liggja í Keflavík eg veit ekki hvað leingi þá fer nú gamanið að fara af; en þegar eg lít á skemtunina sem eg hefði getað haft af að koma í Reykjavík og sjá þig